

ข้อคิดเกี่ยวกับสืบลดและเงินถวาย

งวด 1/2024

มกราคม - กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2024

การนมัสการที่แท้จริง

สารบัญ

มกราคม 2024

6	การเอาใจใส่และความคิดตั้งใจ	3
13	โบสถ์ของบุคคลดียว	4
20	การมอบถวายอัมม์แท้จริง	5
27	รับปีหบุตรบุญธรรม	6

กุมภาพันธ์ 2024

3	ใครคหซึ่งกำลังเฝ้ามองดู	7
10	พระเจ้าที่ยมมทั้ง	8
17	จะทำอะไรเมื่อฉันไม่ไว้วางใจ	9
24	การปกป้องดวงใจเด็ก ๆ ของเรา	10

มีนาคม 2024

2	ใครเป็นเจ้าของ	11
9	เหตุผลที่จะมีชีวิตอยู่	12
16	เชิงถวายอย่างเสียสละ	13
23	การสอหครุ	14
30	จงประกาศไปทั่วโลก	15

วันสะบาโตที่ 6 มกราคม 2024

การเอาใจใส่ และความตั้งใจ

พระธรรม โรม 12:1 “พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตา กรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลาย ให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต อันบริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ซึ่งเป็นการนมัสการโดยวิญญานจิตของท่านทั้งหลาย”

มาร์ติน ลูเธอร์ นักปฏิรูปศาสนา เคยอาศัยอยู่ในโบสถ์ (คาทอลิก) ในประเทศเยอรมัน ซึ่งท่านได้แบ่งปันห้องพักกับเพื่อนสนิทคนหนึ่ง ทั้งสองมีความเชื่ออย่างเดียวกัน เกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียน และต่างได้แสดงออกถึงความรักอันเข้มแข็งในเส้นทางแห่งความจริง อย่างไรก็ตาม มาร์ตินตัดสินใจที่จะ “ต่อสู้” เพื่อการปฏิรูป ส่วนหนึ่งของเขา ชอบมากกว่าที่จะฝืนอธิษฐานอย่างหนักในโบสถ์ อธิษฐานเพื่อการต่อสู้ของเพื่อน คินวันหนึ่งเพื่อนของลูเธอร์ได้ฝันไปว่า เขามองเห็นท้องทุ่งกว้างใหญ่ อาณาเขตของมันจรดกับขอบฟ้า ท้องทุ่งนั้นมีข้าวสาลีสุกพร้อมที่จะเก็บเกี่ยว เขามองเห็นชายคนหนึ่งพยายามจะเก็บเกี่ยวข้าวสาลีทั้งหมดตามลำพัง ซึ่งเป็นงานใหญ่เกินที่จะเป็นไปได้! เมื่อเขาเพ่งมองดูใบหน้าของชายผู้นั้น ปรากฏว่าเป็นมาร์ติน ลูเธอร์เพื่อนรักของเขาเอง ความฝันได้สอนเขาเรื่องความจริงอย่างหนึ่ง เป็นการดีกว่าที่เขาจะไม่เพียงแต่จะอธิษฐานเผื่อเพื่อนเท่านั้น แต่ลงมือทำร่วมกันย่อมจะเป็นการดีกว่า

หลายคนตัดสินใจตอนสิ้นปีเก่าว่าจะทำอะไรจริงจังกในปีใหม่ที่จะมาถึงนี้ เช่นว่าจะเริ่มออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ จะเริ่มเก็บเงินไว้สำหรับอนาคต จะลดน้ำหนักให้ได้ เพราะตอนนั้นร่างกายเริ่มอ้วน และอ่อนแอจะทำงานอะไรก็เหนื่อยง่าย แต่พอปีใหม่มาถึงจริง ความตั้งใจที่วางแผนไว้กลับไม่ยั่งยืน จึงกล่าวได้ว่าการตัดสินใจตอนปลายปี “เป็นเพียงความตั้งใจเท่านั้น...แต่ขาดความมุ่งมั่นต่อเนื่อง!” แต่ไม่มีการตั้งใจใดๆจะสำคัญเท่ากับการที่คนหนึ่งลงมือทำเกี่ยวกับชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ เราจะต้องเริ่มปีใหม่ด้วยทัศนคติใหม่ในหลักการของความซื่อสัตย์และมอบถวายตัวแด่พระเจ้า และให้ติดตามการตัดสินใจอยู่บนสุดของรายการทั้งหมดของเรา

1. จัดเวลาของแต่ละวันไว้สำหรับ “การติดต่อสื่อสารกับพระเจ้า” ผ่านการศึกษาพระคัมภีร์ บทเรียนวันสะบาโต และการอธิษฐาน
2. รวบรวมสมาชิกในครอบครัวสำหรับการนมัสการเช้า และนมัสการเย็นอย่างสั้นๆ ในตอนเริ่มวันใหม่ และตอนสิ้นสุดของแต่ละวัน
3. ในแต่ละสัปดาห์ กล่าวคำอธิษฐานที่ระลึกในวันสะบาโต จากดวงอาทิตย์ตกดินเย็นวันศุกร์ ถึงเวลาดวงอาทิตย์ตกดินเย็นวันเสาร์
4. เท่าที่จะเป็นไปได้ ไปร่วมนมัสการที่โบสถ์อย่างเป็นทางการเป็นประจำ แต่อย่าปล่อยให้การสื่อสารกับพระเจ้าร่วมกันมาแทนการติดต่อสื่อสารกับพระเจ้าเป็นการส่วนตัว
5. ทำให้การอุทิศถวายเงินไปอย่างต่อเนื่องด้วยการคืนเงินสิบลดหนึ่ง และถวายเงินถวายอย่างเป็นทางการ เงินสิบลดหนึ่งต้องเป็น 10 เปอร์เซ็นต์ของรายได้สุทธิ และสำหรับจำนวนเงินถวาย คุณต้องตัดสินใจถวายเป็น (กี่.....เปอร์เซ็นต์ของสิบลดหนึ่ง) ซึ่งจะต้องเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับเงินรายได้ ที่ได้รับมา

คำเชิญชวน: ทูลขอพระเจ้าในแต่ละวัน ที่จะทำให้การตัดสินใจของคุณเป็นจริงตลอดทั้งปี

วันสะบาโตที่ 13 มกราคม 2024

โบสถ์ของบุคคลเดียว

เอเฟซัส 27:5 “เพื่อพระองค์จะได้มีคริสตจักรที่มีสง่าราศี ไม่มีตำหนิรื้อรอย หรือมลทินใดๆเลย แต่บริสุทธิ์ปราศจากตำหนิ”

คุณเคยคิดเกี่ยวกับโบสถ์ใหม่หรือโบสถ์ควรจะเป็นอย่างไร ถ้าหากทุกคนในโบสถ์เป็นเหมือนคุณ? คิดเกี่ยวกับว่าความสัมพันธ์ในโบสถ์จะเป็นอย่างไร ถ้าทุกคนอธิษฐาน และศึกษาพระคัมภีร์เหมือนกับคุณ ลองจินตนาการดูอีกว่างานการประกาศเผยแผ่ของโบสถ์จะเป็นอย่างไร ถ้าสมาชิกโบสถ์ทั้งหมดใช้เวลาเหมือนคุณทำการแบ่งปันความจริงกับคนอื่นๆ ลองคิดดูว่าการบำรุงรักษาโบสถ์จะเป็นอย่างไร และการลงทุนในพันธกิจจะเป็นอย่างไร ถ้าสมาชิกทั้งหมดคืนสิบลดหนึ่ง และถวายเงินถวายอย่างสม่ำเสมอเหมือนที่คุณทำ

โบสถ์แห่งนี้จะมีคุณลักษณะอย่างไรหากสมาชิกโบสถ์ทั้งหมดจะเป็นเหมือนคุณ? ลักษณะของโบสถ์จะเป็นเหมือนภาพที่คุณระบายสีไว้ในจิตใจของคุณไหม? นั่นคือโบสถ์ที่ดำรงอยู่โดยบุคคลเดียว คือตัวคุณ! บางทีเราคิดว่าทำที่ของบุคคลหนึ่งไม่มีผลกระทบเกิดขึ้นกับโบสถ์โดยภาพรวม เราอาจคิดว่า ถ้าเราไม่สอนพระคัมภีร์ คงจะมีบางคนสอน และแพร่ข่าวสารต่อไปในโลกนี้ หรือถ้าฉันไม่คืนเงินสิบลดหนึ่ง และถวายเงินถวายอย่างสัตย์ซื่อ คงจะมีบางคนที่สัตย์ซื่อในเรื่องนี้ และโบสถ์คงมีสมาชิกบางคนถวายเงินเพื่อเป็นค่าบำรุงรักษาโบสถ์ท้องถิ่น และพระกิตติคุณจะถูกประกาศไปทั่วโลก ในอีกแง่หนึ่งนี่ก็เป็นความจริง งานของพระเจ้าจะถูกดำเนินต่อไปและได้ชัยชนะในที่สุดโดยที่คุณไม่มีส่วนร่วมในการถวายทรัพย์ ในทำนองเดียวกัน พระกิตติคุณจะถูกเผยแผ่ไปทั่วโลกโดยที่คุณมีส่วน หรือปราศจากการมีส่วนร่วมของคุณ

คำถามสำคัญตรงนี้คือ โบสถ์นี้เกิดขึ้นเป็นรูปร่างขึ้นจากอิทธิพลที่เขา หรือพวกเขาได้รับอิทธิพลจากฉันอย่างคุณภรรยา หรือสามี ลูก หรือลูกๆของฉัน พ่อ-แม่ และพี่น้องในครอบครัว การที่ฉันอุทิศถวายชีวิต หรือการไม่ใส่ใจในความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า และพันธกิจของพระองค์ จะเท่ากับเป็นการส่งเสริม หรือขัดขวางบุคคลรอบๆตัวฉันให้ร้อนรนในความเชื่อ และในพันธกิจการรับใช้ หรือมีส่วนทำให้พวกเขารู้สึกเฉื่อยชาในความเชื่อ และในการรับใช้ วันหนึ่งผู้เป็นพ่อคนหนึ่งได้กล่าวเป็นพยานว่า “มรดกชิ้นสำคัญที่ผมมอบให้กับลูกๆของผม คือการวางแบบอย่างที่ดี โดยการที่ผมอุทิศถวายตัวให้พระเจ้า และผมหวังว่าพวกเขาจะอุทิศตัวพวกเขาเองต่อเส้นทางของพระเจ้าอย่างขยันขันแข็งกว่าที่ผมทำ”

คำเชิญชวน: ถ้ามีใครถามคุณว่า คุณรักพระเยซู และพันธกิจของพระองค์มากเพียงใด คุณจะตอบคำถามนี้อย่างไร? วิธีการที่ดีที่สุดที่จะตอบ คือการกระทำไม่ใช่คำพูด นั่นคือการดำเนินชีวิตอุทิศถวายแด่พระเจ้าอย่างสิ้นเชิง ด้วยการทำชีวิตรับใช้ในพันธกิจของพระเจ้า เราจำเป็นต้องเข้าใจว่าด้วยว่า “นี่เป็นข้อทดสอบอันเข้มขัน” ของการเป็นสาวกของคริสเตียน

วันสะบาโตที่ 20 มกราคม 2024

การมอบถวายอันแท้จริง

มัทธิว 19:21 “พระเยซูตรัสแก่เขาว่า “ถ้าท่านปรารถนาเป็นผู้ที่ทำงานครบถ้วน จงไปขายบรรดาสิ่งของซึ่งท่านมีอยู่ แจกจ่ายให้คนอนาถา แล้วท่านจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ แล้วจงตามเรามา และเป็นสาวกของเรา”

นั่นเป็นคำตอบของพระคริสต์ให้กับนักปกครองหนุ่มผู้ร่ำรวย เขาถามพระเยซูว่า “ข้าพเจ้าจะต้องทำดีประการใดจึงจะได้ชีวิตชั่วนิรันดร์” พระเยซูทรงตอบว่า “จงไปขายบรรดาสิ่งของซึ่งท่านมีอยู่ แจกจ่ายให้คนอนาถา แล้วท่านจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์แล้วตามเรามา “และเมื่อคนหนุ่มได้ยินถ้อยคำนั้นก็ออกไปเป็นทุกข์ เพราะเขามีทรัพย์สิ่งของเป็นอันมาก”(มัทธิว 19:22) พระเยซูไม่วิ่งตามเขาไปพร้อมกับตรัสว่า “หยุดก่อนคนหนุ่ม! ทำตัวให้ผ่องคลายเถอะ เราพูดกับเจ้าเป็นคำอุปมา สิ่งที่เจ้าต้องทำจริงๆคือ จงคืนสิบลดหนึ่ง และถวายเงินถวายเท่านั้น” พระเยซูไม่ทรงเรียกเขา เพราะพระองค์ทรงทราบดีว่า สำหรับชีวิตของชายหนุ่มคนนี้ “เงินได้กลายเป็นเทพเจ้าของเขาไปแล้ว” ดังนั้น “การยอมสยบอย่างไม่เงื่อนไขเท่านั้น จึงจะเป็นที่ยอมรับได้”

ถ้าเราอ่านพระคัมภีร์อย่างสัตย์ซื่อ เราจะสรุปได้ว่าพระเจ้าทรงต้องการทุกสิ่ง วันหนึ่งคุณแม่คนหนึ่งซึ่งมีลูกห้าคนได้ฟังคำเทศนาเรื่องหนึ่ง หล่อนได้ตัดสินใจที่จะสละทุกสิ่งที่มีค่าแก่คนยากจน คนอนาถา แต่หล่อนได้พบว่าตัวหล่อนเองยากจนขัดสนยิ่งนัก หล่อนไม่มีอะไรพอจะเป็นประโยชน์ หรือมีค่าพอ ทันทันนั้นความสนใจของหล่อนมุ่งไปที่บุตรทั้งห้าอันมีค่ายิ่งของหล่อน ซึ่งประกอบด้วยเด็กหญิงสามคน และเด็กชายสองคน หล่อนเข้าไปในห้องนอน และคุกเข่าลงอธิษฐานว่า “พระบิดาเจ้า ณ บัดนี้ข้าพระองค์ขออุทิศถวายลูกของข้าพระองค์ทุกคนให้รับใช้ในพันธกิจของพระองค์ ขอทรงใช้พวกเขาให้เป็นมิชชันนารีด้วยเถิด” หลายปีต่อมา ลูกทั้งหมดของหล่อนได้รับใช้ในพันธกิจของพระเจ้าด้วยการเป็นมิชชันนารี! เอลเลน จี. วัตส์. ช่วยเราให้เข้าใจแนวคิดของถ้อยคำเหล่านี้:

“ชั่วขณะที่ประสบความสำเร็จ เมื่ออวนเต็มไปด้วยปลา เมื่อแรงผลักดันของชีวิตรูปแบบเดิมแข็งแกร่ง พระเยซูทรงสั่งเหล่าอัครทูตที่ชายทะเลให้ “ละ” สิ่งทั้งปวงไว้ และติดตามพระองค์ไปทำการประกาศพระกิตติคุณ! ดังนั้นดวงวิญญาณทุกดวงจะต้องได้รับการทดสอบ ว่าเขาจะมุ่งปรารถนาสิ่งของดั่งอันเป็นสิ่งชั่วคราว หรือการมีความสัมพันธ์กับพระคริสต์อย่างหนักแน่นที่สุด” (หนังสือ ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน” หน้า 273)

คำเชิญชวน: ที่ได้ยกตัวอย่างมาเป็นการยอมสยบอย่างไม่เงื่อนไขที่คุณจำต้องกระทำ ทุกสิ่งที่คุณมีอยู่จะต้องอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า คุณจำเป็นต้องเข้าใจว่า พระเจ้าทรงต้องการทุกสิ่ง และทราบดีที่คุณไม่ยอมถวายอย่างหมดสิ้น เท่ากับคุณไม่ถวายสิ่งใด ๆ เลย!

วันสะบาโตที่ 27 มกราคม 2024

รับเป็นบุตรบุญธรรม

ยอห์น 14:18 “เราจะไม่ทิ้งท่านทั้งหลายไว้ให้เปล่าเปลี่ยว เราจะมาหาท่าน”

มันเป็นเวลาที่ยิ่งคืน เครื่องบินโดยสารของสายการบิน “ลูฟท์ช่า เที่ยวบิน 758” พังลงจอดที่สนามบินเมือง “เซนไน” ประเทศอินเดีย ผมลงจากเครื่องด้วยความรู้สึกประหลาดจากการที่ต้องอยู่คนเดียวตามลำพัง นี่เป็นครั้งแรกในชีวิต ผมรู้สึกเหมือนเป็นลูกกำพร้า ทุกสิ่งที่ผมคุ้นเคยอยู่ไกลออกไปครึ่งโลกยืนอยู่เกือบปลายแถวที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง บุคคลที่มองดูเหมือนผม อีกไม่นานบ้างจะมุ่งสู่โรงแรมระดับห้าดาว พวกเขาบางคนอาจมาร่วมประชุมเชิงธุรกิจ ผมสงสัยว่าผมได้เลือกเที่ยวบินผิดหรือเปล่า เพราะผมไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสถานที่แห่งนี้ ความคิดนี้แล่นเข้ามาในจิตใจของผม

เมื่อหนังสือเดินทางได้รับการประทับตราแล้ว ผมลงไปชั้นล่างด้วยบันไดเลื่อนเพื่อรอรับกระเป๋าเดินทาง ขณะผมเดินออกจากอาคารของสนามบินซึ่งติดเครื่องปรับอากาศ ร่างกายของผมกระทบกับอากาศที่ร้อนอบอ้าวดีที่ในวันเดียวกัน เราได้นั่งรถไฟเที่ยววิ่งกลางคืนเพื่อมุ่งสู่บ้านชั่วคราวที่ผมต้องอาศัยอยู่แปดเดือน นั่นคือบ้านของเด็กกำพร้า ซึ่งไม่สงสัยเลยว่า มันเป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับชีวิตใหม่ของผมที่ปราศจากครอบครัว

หลายคนรู้จักผมกล่าวว่าผมเปลี่ยนแปลงมากทีเดียวในปีนั้น ผมเองรู้สึกผิดหวังเล็กน้อย ที่ผมไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงชีวิตแบบที่ผมฝันจะได้รับ อย่างสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างพลิกผันรุนแรง ซึ่งผมสามารถจะนำไปเล่าเมื่อเดินทางกลับไปถึงบ้านหลังจากพันธกิจรับใช้ครั้งนี้จบลง

ผมทูลถามพระเจ้าว่า เหตุใดผมจึงไม่รู้สึกว่าผมได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างน่าตื่นตะลึง หรือระทึกใจ และคำตอบที่ผมได้รับคือ “เจ้าอาสาทำงานครั้งนี้เพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิตของเจ้า หรือเปลี่ยนแปลงชีวิตของคนอื่น? ใคร่ครวญดู!

ในทันใดนั้นผมตระหนักว่า ผมได้มองดูประสบการณ์ทั้งหมดของผมจากมุมมองที่เอาตัวของตัวเองเป็นจุดศูนย์กลาง ผมตัดสินใจจะเลิกเป็นคนที่เป็นคนเห็นแก่ตัว ผมโยนเป้าหมายส่วนตัวลงตระกร้าไป แล้วหันมามุ่งมองไปที่พวกเขา เด็กๆ การเดินทางไปทำงานของมิชชันนารีครั้งนี้ได้สอนผมว่า พวกเขาทั้งหลาย และเราทุกคนที่ขาดพ่อหรือแม่ไม่ใช่ลูกกำพร้า เพราะพระเจ้าทรงรับเราทั้งปวงเป็นบุตรบุญธรรมของพระองค์แล้ว

คำเชิญชวน: ชื่อ และรายละเอียดของอาสาพันธกิจ ของผู้กล่าวคำพยานนี้ได้ปิดไว้เพื่อปกป้องงานรับใช้ของเขา ที่เปิดเผยได้คือ เขาเป็นอาสาสมัครกับ “หน่วยงานอาสาแอดเวนตีส” ซึ่งรับสมัครสมาชิกแอดเวนตีส ที่อายุระหว่าง 18-80 ปี ไปทำงานในหน้าที่ ดิษยาภิบาล, ครู, งานด้านการแพทย์, ช่างเทคนิคคอมพิวเตอร์ ผู้ทำงานต่างๆ ในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า และอื่นๆ..ดังนั้นการที่พี่น้องถวายเงินถวายอย่างเป็นระบบ และสม่ำเสมอ เท่ากับเป็นการให้การสนับสนุนพันธกิจของพระเจ้าหนึ่งคน หรือครอบครัว ถึงปัจจุบันถ้านับเป็นครอบครัว เงินถวายได้ให้การสนับสนุนครอบครัวมิชชันนารีมากกว่า 400 ครอบครัว ที่กำลังดำเนินพันธกิจของพระเจ้าอยู่ทั่วโลก

วันสะบาโตที่ 3 กุมภาพันธ์ 2024

ใครคนหนึ่งกำลังเฝ้ามองดู

สดุดี 139:7 “ข้าพระองค์จะไปไหน ให้พ้นพระวิญญูญาณของพระองค์ได้ หรือข้าพระองค์จะหนีไปไหนให้พ้นพระพักตร์ของพระองค์”

ชายคนหนึ่งตัดสินใจจะเข้าไปในไร่ข้าวโพดซึ่งเป็นของชาวบ้านหลายคน ซึ่งต่างก็เป็นเพื่อนบ้านของเขาเองเพื่อขโมยข้าวโพด เขาคิดในใจตนเองว่า “ถ้าฉันเก็บข้าวโพดจากแต่ละไร่ไม่มาก เจ้าของไร่คงไม่สังเกตเห็นวิธีนี้ฉันจะได้ข้าวโพดจำนวนมากแบบง่าย ๆ” ดังนั้นเขารอเวลาจะค่ำมืด เขาดำเนินการตามแผนที่ได้วางไว้ เขาชวนลูกสาวคนเล็กเดินออกจากบ้านแบบเงียบเชียบ

“หนูเล็ก” เขากะซิบเบา ๆ “จรอพตรงที่พ่อบอก แล้วกวาดสายตาไปรอบ ๆ บอกให้พ่อทราบถ้าเห็นใครมายังไร่ข้าวโพด” ชายผู้เป็นพ่อก้าวเข้าไปในไร่ข้าวโพดอย่างรวดเร็ว ตั้งใจจะเก็บข้าวโพดให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เขาใช้มือทั้งสองหักพักข้าวโพดไปได้ไม่ถึงสิบฝัก เขาได้ยินเสียงของลูกสาวพูดเสียงเบา ๆ “คุณพ่อ... มีใครคนหนึ่งกำลังมองดูคุณพ่ออยู่!”

ผู้เป็นพ่อรีบออกมาจากไร่ข้าวโพด สายตามองไปรอบ ๆ ไม่เห็นใครสักคน เขาเก็บข้าวโพดที่หักจากต้นใส่ลงในถุงที่เตรียมมา และก้าวไปยังแปลงที่สอง “เขาเก็บข้าวโพดได้ไม่กี่ฝัก ก็ได้เสียงลูกสาวร้องเบา ๆ อย่างเดิมว่า “คุณพ่อ... มีใครคนหนึ่งกำลังเฝ้าดูคุณพ่ออยู่” ชายผู้เป็นพ่อรีบออกมาจากแปลงข้าวโพด มองไปรอบ ๆ เหมือนคราวแรกเขาไม่เห็นใครเลย

ผู้พ่อรู้สึกรำคาญใจ เขาพูดแบบขิงขังกับลูกสาวว่า “ทำไมลูกชอบพูดว่า มีใครคนหนึ่งกำลังมองดูพ่ออยู่... พ่อมองไปรอบ ๆ ไม่เห็นมีใครในสายตาเลย” เด็กหญิงตัวเล็กกระซิบเบา ๆ พลางชี้มือขึ้นบนท้องฟ้าซึ่งเป็นคืนเดือนมืดแล้วพูดว่า “ใครคนหนึ่ง ณ เบื้องบนกำลังมองดูพ่อ” เรื่องเล่าแบบง่าย ๆ ช่วยให้เราเข้าใจว่า เมื่อเราทำบาปตามลำพัง ในเวลากลางคืนนอกบ้าน หรือแม้แต่ในบ้านที่ไม่มีใครรู้เห็น ตามจริงแล้วเรากำลังทำความบาปต่อพระพักตร์ของพระเจ้า วิธีหนึ่งที่จะดำเนินชีวิตอย่างสัตย์ซื่อ จงรับรู้ในจิตใจว่าพระเจ้าจะอยู่ฝ่ายเราเสมอ การรับรู้เช่นนี้อาจทำให้เรารู้สึกกลัว หรือรู้สึกที่ไม่ปลอดภัย แต่จงมีใจชื่นชมยินดีที่ได้ทราบว่าพระเจ้า องค์พระผู้ช่วยให้รอด และพระผู้ไถ่ ทรงดำเนินเคียงข้างเราไป การที่พระองค์ทรงร่วมเดินทางกับเรา สมควรที่จะทำให้เราแสดงออกซึ่งความสัตย์ซื่อของเรา

ด้วยการดำเนินชีวิตเช่นนี้ เราจะสามารถคงความสัตย์ซื่อ แม้ว่าเราจะอยู่ห่างไกลจากคู่ชีวิตของเรา เราสามารถจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าได้ แม้ว่าเราจะเป็นคริสเตียนเพียงคนเดียวในห้องเรียน หรือในที่ทำงาน เราสามารถจะดำเนินชีวิตสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ แม้ว่าบุคคลที่รายรอบเราจะไม่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า

คำเชิญชวน: ขณะที่คุณแสดงความสัตย์ซื่อผ่านการคืนเงินสิบลดหนึ่ง และถวายเงินถวาย จงขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับสิทธิพิเศษที่คุณสามารถดำเนินชีวิต และเดินไปกับพระเจ้า องค์พระเจ้าแห่งความรัก พระองค์ทรงพระเมตตากรุณาเหลือที่จะหยั่งได้

วันสะบาโตที่ 10 กุมภาพันธ์ 2024

พระเจ้าเทียมเท็จ

โรม 1:25 “เพราะว่าเขาได้เอาความจริงเรื่องพระเจ้ามาแลกกับความเท็จ และได้นมัสการ และปรนนิบัติสิ่ง
ที่พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ แทนผู้ทรงสร้างผู้ซึ่งสมควรได้รับความสรรเสริญเป็นนิตย์ อาเมน...

สิ่งใด ๆ เกี่ยวเนื่องกับชีวิตของเรา และไม่แล้วเสร็จในพระหัตถ์ของพระเจ้า สิ่งนั้นอาจกลายเป็นพระเจ้า
เทียมเท็จ ชาวกรีก ชาวโรมัน และชาติอื่นๆในสมัยโบราณต่างรับรู้ในเรื่องนี้ เพราะสำหรับพวกเขา ทุกสิ่ง
สามารถเป็นเทพเจ้าได้ พวกเขาเกิดทุน“เฮเฟสตุส” เป็นเทพเจ้าแห่งคนงาน “แมมมอน” เป็นเทพเจ้าแห่งเงินทอง
และ “อีเมโรส” เป็นเทพเจ้าแห่งกามารมณ์ เป็นต้น

เราจะต้องยอมว่า ในความเป็นมนุษย์ เราต่างผูกพันกับเทพเจ้าเทียมเท็จ ยกตัวอย่างเช่น “การทำงาน
นำมาซึ่งพระพร” แต่ถ้าสิ่งนั้นเป็นหนึ่ง หรือสำคัญสุดที่เราเลือก มันก็จะกลายเป็นเหมือนเทพเจ้าแห่ง “เฮเฟสตุส”
เทพเจ้าแห่งชีวิตของเรา พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีความรู้สึก “ทางเพศ” ก่อนที่ความบาปจะเข้ามาในโลกนี้
แต่ถ้าเราล้มเหลวที่จะดำเนินตามรูปแบบ “กามารมณ์” ที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น “กามารมณ์” ก็จะกลายเป็นเทพเจ้า
“อีเมโรส” เทพเจ้าเทียมเท็จองค์หนึ่งที่ได้กล่าวมา หรือเทพเจ้าองค์อื่นๆ สามารถทำลายชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของ
เราได้ ในพระธรรมโรม 1:25 อัครทูตเปาโล กล่าวถึงความพยายามของมนุษย์ที่จะนมัสการ “เทพเจ้าเทียมเท็จ”
จากสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น แทนที่จะเป็นพระเจ้าผู้สร้าง อัครทูตเปาโลอ้างว่า การกราบไหว้นมัสการเทพเจ้าประเภทนี้วางบน
พื้นฐานความเท็จ ซึ่งไม่มีวันจะทำให้มนุษย์มีความสุขแท้จริง ท่านเปาโลเรียกทำที่เช่นนี้ว่า “เป็นความโง่เขลา”
(ดูโรม 1:22) ท่านจะต้องเข้าใจว่า เป็นความเหลวไหลที่จะมองหาความสุขเที่ยงแท้ จากสิ่งต่าง ๆ หรือมนุษย์คนใด
เป็นการหลอกตัวเองที่คนหนึ่งจะมองหาสันติสุขโดยการมองหาการเติมเต็มให้กับตนเอง พวกเขาผูกติดกับ
ความคิดที่ว่าความสุขแท้จริงมาจากเงินทอง ขณะที่ความจริงคือ ในความรักของพระเจ้าเท่านั้น ที่เราจะพบกับ
ความสุขได้อย่างเต็มๆ

เทพเจ้าเทียมเท็จองค์หนึ่ง อันจะนำมาซึ่งการทำลาย คือ “เทพเจ้าแห่งความโลภ” ซึ่งจะลดใจให้คน
แสวงหาเงินอย่างไม่มีการเหนียวรั้งจิตใจ เหตุนี้เองที่พระเยซูทรงตรัสว่า “ไม่มีใครเป็นข้าสองเจ้า บ่าวสองนายได้
เพราะว่าจะซ้งนายข้างหนึ่ง และรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือจะนับถือนายฝ่ายหนึ่ง และจะดูหมิ่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่าน
จะปรนนิบัติพระเจ้า และจะปฏิบัติเงินทองพร้อมกันไม่ได้” (ลูกา 16:13)

ความสัตย์ซื่อ และการมีใจเอื้ออารี เป็นวิธีการที่ดีที่สุดจะกำจัด “ความโลภ” ออกไปได้ เมื่อเราตัดสินใจที่จะ
คืนเงินสิบลอดอย่างสัตย์ซื่อจากรายได้ของเรา และเราได้เลือกที่จะถวายเงินถวาย “โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์จาก
รายได้” อย่างสม่ำเสมอ เท่ากับเราได้เชิญพระเจ้าให้ “กำจัด” เทพเจ้าแห่งความละโมภ ซึ่งเป็นเทพเจ้าเทียมเท็จ
ซึ่งพยายามควบคุมเราออกไปเสีย

คำเชิญชวน: ขณะที่คุณนำเงินสิบลอดหนึ่งมาคืน และนำเงินถวายมาถวายอย่างสม่ำเสมอ จงทูลขอพระ
เจ้าให้ทรง “กำจัด” เทพเจ้าเทียมเท็จออกไป ซึ่งเทพเจ้าแห่งความโลภพยายามเข้าควบคุมชีวิตของคุณในหลายมิติ
ดังนั้นจงให้ความต้องการของตัวเองเป็นสิ่งสุดท้าย และให้พระเจ้าเป็นหนึ่งในชีวิตของคุณ

วันสะบาโตที่ 17 กุมภาพันธ์ 2024

จะทำอะไร เมื่อฉันไม่ไว้วางใจ

สดุดี 74:22 “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงลุกขึ้น สู้คดีของพระองค์”

ผู้เชื่อบางคนให้เหตุผลว่า ที่พวกเขาไม่คืนสิบลดหนึ่ง และถวายเงินถวาย เป็นเพราะว่า พวกเขาไม่เห็นด้วยกับวิธีที่คริสตจักรใช้เงินถวายที่ได้รับ และอีกอย่างพวกเขามองไม่เห็นความโปร่งใสในการใช้เงินของคริสตจักร เราควรทำอย่างไร เมื่อเราไม่เห็นด้วยกับวิธี ระบบ ระเบียบที่ดำเนินไปในคริสตจักร? คำถามนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก ข้าพเจ้าอยากจะทำตอบด้วยการยกข้อเขียนของ เอลเลน จี. วัตต์. มาเป็นข้ออ้าง ซึ่งนางได้กล่าวว่า:

บางคนไม่พึงพอใจ ด้วยการพูดว่า “ฉันจะไม่ถวายเงินสิบลดของฉันอีกต่อไป เพราะฉันไม่มีเชื่อมั่นในสิ่งต่าง ๆ ในระบบบริหารจัดการในสวนกลางของพันธกิจ” แต่คุณได้ฉ้อโกงพระเจ้าเพราะว่าคุณคิดว่าการบริหารจัดการงานไม่ถูกต้อง อย่างนี้คุณควรเขียนข้อคิดเห็นอย่างเปิดเผย ด้วยวิญญานจิตที่ถูกต้อง และยื่นให้กับบุคคลที่รับผิดชอบ ส่งคำร้องเรียนของคุณ พร้อมคำแนะนำให้ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง แต่อย่าถอนตัวจากพันธกิจของพระเจ้า เพราะแสดงให้เห็นว่าคุณไม่ซื่อสัตย์ สาเหตุมาจากการที่เราเห็นว่าคนอื่นทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง” (หนังสือ “กอสเปิล เวิกเกอร์ หน้า 226)

ข้ออ้างอิงนี้สอนเราถึงความจริงอันลึกซึ้งสามประการ:

1. เมื่อคุณเลือกการเป็นผู้ไม่ซื่อสัตย์ชื้อ เพราะคุณมีความรู้สึกสัมผัสได้ว่า ผู้นำของคริสตจักรไม่บริหารจัดการทรัพย์สินอย่างเหมาะสม คุณจึงไม่ถวาย อันทำให้คุณกำลังเป็นผู้ฉ้อโกงพระเจ้า
2. จงเสนอข้อเรียกร้องของคุณแก่บุคคลผู้รับผิดชอบ คือผู้บริหารจัดการคริสตจักร อย่าปล่อยให้วิญญานแห่งยุคสมัยของเราซึ่งถือว่าการเปิดเผยออกมา...เป็นวิธีการเดียวที่จะแก้ปัญหาได้
3. เสนอข้อกังขาสงสัยของคุณ ในลักษณะเหมาะสมจากดวงจิตของคริสเตียน ทูลขอพระเจ้าทรงใส่ “ความรัก” ลงในถ้อยคำ และทรงประทานสติปัญญาแก่คุณ ขณะที่คุณยื่นข้อเรียกร้อง จงกระทำด้วยท่าทีของคนหนึ่งที่ต้องการช่วยเสริมสร้าง ไม่ใช่เพื่อการทำลาย ข้ออ้างอิงสรุปด้วยการกล่าวว่า “แต่ขออย่าให้คุณถอนตัวจากพันธกิจของพระเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงว่า “ไม่ซื่อสัตย์ชื้อ” เพราะสาเหตุที่คนอื่นทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง จงอย่าถอนตัวจากพันธกิจของพระเจ้า งานที่พระคริสต์ได้ทรงทำบนโลกนี้ และเชิญคุณให้เข้าร่วมกับพระองค์

คำเชิญชวน: เป็นไปได้ว่าคุณจะสูญเสียความเชื่อมั่นในพันธกิจของพระเจ้าที่ได้ดำเนินมา ถ้านั้นเป็นสาเหตุ ข้าพเจ้าเชิญ คุณให้อธิษฐานเดี๋ยวนี้ และทูลขอสติปัญญาจากพระเจ้าเพื่อที่จะทำการสอดคล้องตามคำแนะนำของหนังสือวิญญานแห่งคำพยากรณ์ (หนังสือของ เอลเลน จี. วัตต์.) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณยังอยู่ในโบสถ์ และเข้าร่วมในพันธกิจแห่งความจริงเพื่อยังคงความซื่อสัตย์ชื้อต่อไป

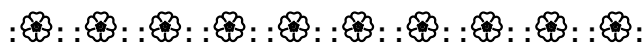
วันสะบาโตที่ 24 กุมภาพันธ์ 2024
การปกป้องดวงใจเด็ก ๆ ของเรา

มัทธิว 6:21 “เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย”

แอนโรนี ผู้เป็นพ่อรู้สึกเศร้าใจเหมือนพ่อ-แม่คริสเตียนคนอื่น ๆ เมื่อลูก ๆ ซึ่งโตแล้วทั้งสามของเขาได้ออกจากโบสถ์ไป พวกเขาต่างมีครอบครัวของตนเอง และแสดงให้เห็นว่าไม่ปรารถนาที่จะไปนมัสการที่โบสถ์ **แอนโรนี** ได้กล่าวชวนพวกเขาอย่างไม่หยุดหย่อนให้พวกเขากลับไปเข้าโบสถ์ และในช่วงรวมญาติประจำปี ซึ่งมีการรับประทานอาหารร่วมกัน ผู้เป็นพ่อมักจะพูดถึงอันตรายของการอยู่ห่างพระเจ้า เมื่อพวกเขาได้ยินเช่นนั้นต่างแสดงสีหน้าไม่สบายใจ จนวันหนึ่งลูกคนหนึ่งได้ขอร้องพ่อตรง ๆ ว่า ขอคุณพ่อหยุดเชื่อเชิญพวกเราไปโบสถ์เถอะ **แอนโรนี** ตัดสินใจอธิษฐานเผื่อลูก ๆ ของเขาที่ขึ้น เช้าวันหนึ่งขณะที่เขาอธิษฐานเผื่อลูก ๆ ข้อพระคัมภีร์ในพระธรรม มัทธิว 6:21 ได้วิ่งผ่านดวงจิตของเขา “เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย” ยิ่งเขาอธิษฐานบ่อยครั้งเพียงใด ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ได้กลับมาสู่ดวงจิตของเขามากขึ้น

แอนโรนี ตัดสินใจพบกับลูก ๆ ของเขา และพูดกับพวกเขาว่า “พ่อจะขอร้องพวกลูกอย่างหนึ่ง ถ้าพวกลูก ๆ ทำตาม พ่อจะไม่ชักชวนให้ลูก ๆ ไปโบสถ์ อันเป็นการรบกวนจิตใจของลูก ๆ อีกต่อไป...เงื่อนไขก็คือให้พวกลูก ๆ ถวายเงินสิบหนึ่ง และถวายเงินถวายแก่โบสถ์... พวกลูก ๆ พากันคิดว่าเป็นเงื่อนไขที่พอรับได้ เป็นการดีกว่าที่พ่อจะไม่พูดสิ่งที่รบกวนจิตใจของพวกเขา ด้วยการเชิญพวกเขาให้กลับไปโบสถ์อีก...เรื่องนี้จบลงด้วยความสมหวังของพ่อ เวลาผ่านไป **แอนโรนี** ได้มีสิทธิพิเศษที่ได้เห็นครอบครัวทั้งสามของลูก ๆ กลับไปที่โบสถ์ **เอลเลน จี. ไวท์** กล่าวไว้ว่า: เท่าที่ปรากฏ มีพ่อ-แม่จำนวนมากที่มีส่วนเพิกเฉย หรือไม่มีความสนใจมากเพียงพอ ที่จะนำพา หรือเชิญชวนให้ลูก ๆ ไปโบสถ์ตั้งแต่เด็กตัวเล็ก ๆ อย่างต่อเนื่องเพียงพอ ในหลายครอบครัวดูเหมือนว่าพ่อ-แม่ไม่ได้ชักชวนหรือเป็นตัวอย่างที่ดีเพียงพอ ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่มีความใส่ใจ หรือไม่มีความรับผิดชอบเพียงพอ พ่อแม่บางคนแม้แต่นอโกงพระเจ้าโดยไม่คืนสิบลดหนึ่ง หรือถวายไม่เต็มจำนวน (คือ 10 เปอร์เซ็นต์ ของรายได้) และไม่ถวายเงินถวายในจำนวนที่เอื้ออารี พ่อ-แม่บางคนคิดว่าพวกเขาจะต้องเก็บเงินทองไว้มาก ๆ เพื่อมอบให้ลูก ๆ มีต้นทุนในการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต การกระทำเช่นนั้นพวกเขาได้เปิดประตูให้ลูกหลานที่พวกเขารักให้พบกับการทดลอง ซึ่งโดยทั่วไปมักจะนำไปสู่ความพ่ายแพ้ต่อการทดลอง อันเป็นผลทำให้เขาออกจากโบสถ์ไป” (หนังสือ “คำแนะนำสำหรับงานของโรงเรียนวันสะบาโต” ของ **เอลเลน จี. ไวท์**. หน้า 140)

คำเชิญชวน: จงอธิษฐานทูลของค์พระผู้เป็นเจ้าให้ช่วยลูก ๆ ของคุณ เพื่อให้พวกเขาตัดสินใจที่จะยกให้พระเจ้า และพันธกิจของพระองค์ขึ้นเป็นที่หนึ่ง

วันสะบาโตที่ 2 มีนาคม 2024

ใครเป็นเจ้าของ

สดุดี 50:12 “ถ้าเราหิว เราจะไม่บอกเจ้า เพราะพิภพ และสรรพัตที่อยู่ที่นั่น เป็นของเรา”

วันหนึ่งนักธุรกิจเรียกนักกฎหมาย และนักบัญชีของบริษัทไปพบ และขอให้เขาทั้งสองทำการเปลี่ยนแปลงบางประการในเอกสารของบริษัท เขาอยากสาธิตให้เห็นว่า ผ่านเอกสารทั้งหลายของบริษัท เพื่อให้คนทั้งหลายได้เห็นว่าเขามีความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า เขาได้ตัดสินใจว่า พระเจ้าทรงเป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจของเขา ดังนั้นเขาขอบุคคลทั้งสองทำการดัดแปลง แก้ไขเอกสารของบริษัท ทั้งนี้เพื่อให้พระนามของพระเจ้าได้ปรากฏในฐานะเป็นหุ้นส่วนในบริษัทของเขา ฝ่ายนักกฎหมาย และนักบัญชี ในไม่ช้าพวกเขาตระหนักว่า พวกเขาเผชิญกับปัญหาใหญ่ เพราะว่า สอดคล้องกับกฎหมายในประเทศ ผู้ที่เป็นหุ้นส่วนจะต้องนำตัวเลขของเอกสาร รวมทั้งลงตำบลที่อยู่ในประเทศของหุ้นส่วน และพวกเขาจะมอบเอกสารดังกล่าวให้พระเจ้าเซ็นต์ชื่อ ได้อย่างไร รวมทั้งต้องลงตำบลที่อยู่ของพระเจ้าในเอกสารด้วย ดังนั้นพวกเขากลับไปพบกับเจ้าของบริษัท และบอกเขาว่า การที่จะให้พระเจ้ามาเป็นหุ้นส่วนของบริษัททางกฎหมายไม่สามารถทำได้!

ชายเจ้าของบริษัทเดินทางกลับบ้านในเย็นวันนั้นพร้อมกับความเครียด แต่ต่อมาเมื่อเขาได้อ่านพระธรรมสดุดีบทที่ 50 ในที่สุดเขาเข้าใจว่า แผนของเขาที่จะเชิญพระเจ้าเข้ามาเป็นหุ้นส่วนในบริษัทของเขา เป็นสิ่งอยู่นอกเหนือกฎหมายที่กำหนดไว้ และเขาเข้าใจด้วยว่า การที่เขาต้องการให้พระเจ้าเข้ามาเป็นหุ้นส่วนในบริษัท ความจริงเป็นว่าพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งอยู่แล้ว แม้ว่าเราจะตระหนักว่าพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของหรือไม่ ซึ่งไม่ว่าจะอย่างไร เราไม่อาจขอให้พระองค์เข้ามาเป็นหุ้นส่วน เพราะพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งทุกอย่างอยู่แล้ว!

เพื่อเราจะเข้าใจในหลักการนี้ เราจะต้องสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า และทำการเปลี่ยนทัศนคติ เรามักจะได้ยินคำเชิญชวนที่ว่า “ขอเชิญพี่น้องแห่งความเชื่อ “จงอุทิศถวายตัว ไม่ว่าจะเป็นตะลันต์ หรือทรัพย์สินของท่าน เพื่อให้พอเพียงกับความต้องการของโบสถ์ หรือคริสตจักร” เราต้องละทิ้งแนวคิดที่ว่า “เราเป็นเจ้าของบางสิ่ง ดังนั้นเราจึงสามารถถวายเพื่อพันธกิจของพระเจ้าด้วยทรัพย์สินของเรา เราจะต้องเข้าใจ ณ บัดนี้ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในมือของเราเป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้าง และทรงเป็นพระผู้ไถ่เราให้พ้นจากความตาย ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงกล่าวเน้นว่า “จงคืนเงินสิบลดหนึ่ง และถวายเงินถวายแด่พระเจ้า ซึ่งอันที่จริง...เราเพียงถวายคืนให้กับพระองค์ เพราะทุกสิ่งเป็นของพระองค์ตั้งแต่เริ่มต้นอยู่แล้ว”

คำเชิญชวน: ขณะที่คุณ “คืนเงินสิบลดหนึ่ง” และ “ถวายเงินถวาย” จงกล่าวย้ำกับตัวคุณเองว่า พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่ง ดังนั้นจงขอบพระคุณพระองค์ ที่อนุญาตให้เรามีส่วน ในพระราชกิจของพระองค์ จากทรัพย์สินสิ่งทั้งปวงที่ทรงมอบไว้ในมือของเรา

วันสะบาโตที่ 9 มีนาคม 2024

เหตุผลที่จะมีชีวิตอยู่

1 โครินธ์ 15:58 “เหตุฉะนั้น พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า ท่านจงมั่นอยู่ อย่าหวั่นไหว จงปฏิบัติงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้บริบูรณ์ทุกเวลา ท่านทั้งหลายพึงรู้ว่า โดยองค์พระผู้เป็นเจ้า การของท่านจะไร้ประโยชน์ก็หาไม่ได้”

อัง โค รู้สึกเหมือนเขาเป็นผู้นำโบสถ์ เขาตาบอดตั้งแต่ตอนเป็นเด็ก เขาอมรับเขาเคยพยายามจะฆ่าตัวตายหลายครั้ง แต่เขากลับมีชีวิตอยู่เพื่อเป็นพยานในฤทธิ์อำนาจของพระคริสต์ ผู้ทรงดำเนินไปกับเขา เพื่อพบปะผู้คนขณะที่ตกอยู่ในชั่วโมงแห่งความอ่อนแอ และพระองค์ทรงยกพวกเขาขึ้นจากความท้อถอย อัง โค เกิดมาในครอบครัวที่ถือศาสนาพุทธเคร่งครัด ตอนที่ อัง โค อายุได้เจ็ดปี ตาข้างหนึ่งของเขามีอาการเจ็บปวด และอาการปวดนั้นรุนแรงขึ้น แต่พ่อ-แม่ของเขาไม่สามารถนำเขาไปพบแพทย์ที่คลินิก ต่อมาตาอีกข้างหนึ่งของ อัง โค พลอยติดเชื้อเข้าไปด้วย อาการปวดตาของอังโคเลวร้ายลงตามลำดับ จนกระทั่งเมื่อ อังโค มีอายุย่างเข้าสู่วัยรุ่น ตาทั้งสองข้างของเขาบอดสนิท และหลังจากนั้นเขาไม่สามารถเรียนหนังสือได้ พ่อ-แม่จึงไปลาออกจากโรงเรียนให้ อัง โค เขาจึงใช้ชีวิตเงียบๆ อยู่กับบ้าน

วันหนึ่ง เมื่อ อัง โค อายุย่างเข้า 30 ปี ผู้เผยแพร่พระกิตติคุณคนหนึ่งได้เดินทางมาที่หมู่บ้านของเขา และเริ่มออกเยี่ยมเยียนผู้คนตามบ้าน โดยพยายามเป็นพยานเรื่องพระเยซูคริสต์ให้ผู้คนฟัง หลังจากเวลาผ่านไปหลายเดือน อังโค และครอบครัวของเขาได้ศึกษาพระคัมภีร์ และต่อมา อังโคได้รับบัพติศมาพร้อมทั้งครอบครัว ในเมื่อ อังโค ไม่สามารถอ่านหนังสือเกี่ยวกับพระเยซูได้มากพอ เขาจึงหันไปเปิดวิทยุฟังรายการของโบสถ์แอ๊ดเวนตีส์ อัง โค กล่าวไว้ว่า “ไม่ต้องใช้เวลานานนักก่อนที่ผมจะรักการรับฟังรายการวิทยุ เขากล่าวเพิ่มเติมว่า “มีเพียงรายการวิทยุที่สามารถนำเอาการหนุนใจมาให้ผมได้” ผมพยายามจำตารางออกอากาศของรายการต่างๆ ของทางสถานี และเปิดรับฟังรายการวิทยุทุกวันจนถึงปัจจุบัน เมื่อก่อนผมไม่รู้จักว่าพระเจ้าคือใคร แต่เดี๋ยวนี้ผมรู้จักพระองค์ขอบคุณมากสำหรับผู้ดำเนินรายการทางวิทยุกระจายเสียง

ขณะที่ความรู้เรื่องพระเจ้าของอังโค เพิ่มขึ้น อังโค ตัดสินใจว่า เขาจะแบ่งปันสิ่งที่เขาได้ฟังกับคนอื่น อัง โค ออกไปเยี่ยมเพื่อนบ้านบางคน และจัดให้มีการประชุมกลุ่มเล็กขึ้น ซึ่งต่อมากลุ่มดังกล่าวได้ประชุมกันเป็นประจำทุกสัปดาห์ อังโค แนะนำให้ผู้คนในกลุ่มที่เขาจัดขึ้นรับฟังรายการทางวิทยุกระจายเสียง เขาพยายามนำเสนอคำสอนของพระเจ้าที่เขาได้รับฟังมาจากคลื่นวิทยุอย่างละเอียด ด้วยวิธีการที่เรียบง่าย อังโค ได้กลายเป็นนักพูดที่มีผู้ฟังชื่นชอบ และเขาได้กลายเป็นผู้นำที่ได้รับการนับถือ เขาได้จัดตั้งมูลนิธิ “ผู้ให้บริการชุมชน” ขึ้น โดยตั้งชื่อว่า “มูลนิธิเหยี่ยวทองเพื่อช่วยเหลือผู้พิการ” ซึ่งได้ช่วยเหลือประชาชนผู้พิการทางร่างกาย โดยเฉพาะคือ การให้ความช่วยเหลือผู้พิการในชุมชนของเขา

อัง โค กล่าวเป็นพยานว่า ผมรู้สึกมีความสุข ที่ได้รู้จักพระเจ้า และความจริงเกี่ยวกับวันสะบาโต...ถ้าปราศจากข่าวสารผ่านคลื่นวิทยุ ผมยังคงไม่ได้รับรู้ว่า ชีวิตแห่งการรับใช้พระเจ้ามี่ความหมายต่อผมมากเพียงใด”

คำเชิญชวน: เงินถวายในวันนี้ จะใช้สำหรับ “วิทยุสากลโลกแอ๊ดเวนตีส์” ซึ่งปัจจุบันได้ทำการกระจายเสียงในหลายร้อยภาษา เงินถวายที่พี่น้องทุกคนถวาย จะให้การสนับสนุน และขยายเครือข่ายการกระจายเสียงให้กว้างไกลออกไป โปรดอธิษฐานเผื่อพันธกิจการเผยแพร่พระกิตติคุณผ่านคลื่นวิทยุกระจายเสียง...ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่านที่ให้การสนับสนุนหน่วยงานวิทยุ และอธิษฐานเผื่อพันธกิจของพระเจ้าในด้านนี้!

วันสะบาโตที่ 16 มีนาคม 2024

เงินถวายอย่างเสียสละ

ยอห์น 3:16 “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

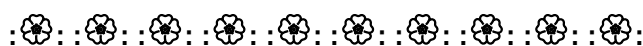
ปี 1857 ดาวิด ลิฟวิงสโตน ถูกเชิญให้ไปรับเครื่องบรรณาการ และให้อาสาทแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ประเทศอังกฤษ ดาวิด ลิฟวิงสโตน ได้ละทิ้งชีวิตที่เจริญรุ่งเรืองในยุโรปไว้เบื้องหลัง เพื่อไปเทศนาสั่งสอนพระกิตติคุณในทวีปแอฟริกา ตอนนี้อยู่ต่อหน้านักศึกษาทั้งหลาย เขาเป็นเพียงชายรูปร่างผอมสูง หลังจากได้ใช้ชีวิตอย่างสมบุกสมบัน และเป็นไข้ป่าอันร้ายแรงของแอฟริกาสามสิบเอ็ดครั้ง และต้องแขวนแขนข้างหนึ่งโยงกับหลักในโรงพยาบาลหลังจากเผชิญหน้ากับสิงโตตัวหนึ่ง ผู้คนทั่วประเทศอังกฤษ ต่างให้การยอมรับผู้รับใช้พระเจ้าผู้ถ่อมใจคนนี้ประดุจวีรบุรุษคนหนึ่ง และบัดนี้เขายืนต่อหน้านักศึกษาที่ตั้งใจฟังทุกคำพูดของเขาด้วยความระทึกใจ

ดาวิด ลิฟวิงสโตน ครั้งหนึ่งกล่าวว่า “ผู้คนพูดกันถึงชีวิตแห่งการเสียสละของข้าพเจ้าในทวีปแอฟริกา สิ่งนั้นจะสามารถเรียกได้ว่าเป็น “การเสียสละ...แต่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นการจ่ายคืนส่วนเล็กๆ ของหนี้ยิ่งใหญ่ที่ข้าพเจ้าและผู้เชื่อทั้งหลายได้รับ อันเป็นการรับใช้อย่างเสียสละของข้าพเจ้า ได้ทำให้ข้าพเจ้าเกิดสันติสุขข้อมือที่ได้อำนาจดี อีกทั้งได้นำข้าพเจ้าไปสู่ความหวังแห่งสง่าราศีในภายภาคหน้า...อย่างไรก็ดีข้าพเจ้าตระหนักว่า ข้าพเจ้าไม่อาจรอดอ้างในกิจกรรมของข้าพเจ้าได้ เมื่อข้าพเจ้าตระหนักว่า “การเสียสละยิ่งใหญ่ที่พระเยซูได้ทำนั้นเกินกว่าที่จะเข้าใจได้ เพราะพระองค์ได้สละบัลลังก์อันรุ่งเรืองในสวรรค์ เพื่อถวายพระชนม์ชีพของพระองค์เพื่อไถ่บาปของเราทั้งหลาย”

ถ้อยคำของ ดาวิด ลิฟวิง สโตน เตือนเราว่า “การถวายอย่างเสียสละอันแท้จริงมาจากกาลวาริ ทุกสิ่งเราถวายแด่พันธกิจของพระเจ้าเมื่อซึ้งน้ำหนักรแล้วเล็กน้อยยิ่งนัก เมื่อเทียบกับของประทานแห่งไม้กางเขนที่เราได้รับ อย่างไรก็ตามในขอบเขตความสามารถของเรา เราถูกเรียกให้ทำการถวายอย่างเสียสละแด่พระเจ้า นั่นหมายความว่า เราได้วางพื้นฐานเงินถวายของเราเป็นเปอร์เซ็นต์ ซึ่งทำลายเราว่า เราเชื่อวางใจในพระเจ้า ว่าพระองค์จะทรงอวยพระพรให้เราเพียงใด นี่ควรเป็นเหตุผลหนึ่งที่เราตัดสินใจว่า ขณะที่เราคืนสิบลดหนึ่งจำนวน 10 เปอร์เซ็นต์จากรายได้สุทธิของเรา เราได้ถวายเงินถวายแด่พระเจ้ามากเพียงใด เพื่อตอบแทนพระคุณแห่งพระพรที่เราได้รับ

เอลเลน จี. ไวท์. กล่าวว่า “ในพระคัมภีร์ ระบบการคืนสิบลดหนึ่ง และเงินถวาย โดยเฉพาะการถวายเงินถวายมีความแตกต่างกันมากระหว่างบุคคล แต่หลักการที่ปฏิบัติกัน คือการถวายตามสัดส่วนของรายได้ (แต่ไม่กำหนดไว้เป็นเปอร์เซ็นต์ตายตัวเหมือนสิบลดหนึ่ง คือ 10 เปอร์เซ็นต์) (หนังสือคำแนะนำ สำหรับการดูแลทรัพย์สินของพระเจ้าหน้า 73) และนางได้เขียนแนะนำเพิ่มเติมว่า “แล้วผู้ดูแลทรัพย์สินที่ซื่อสัตย์จะถวายเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนของพระพรที่พวกเขาได้รับ เพื่อให้ของถวายนั้นถูกเก็บไว้ในท้องพระคลังขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” (หนังสือคำแนะนำ สำหรับการดูแลทรัพย์สินของพระเจ้าหน้า 200)

คำเชิญชวน: ขอเชิญพี่น้องทบทวนรายรับของพี่น้องเป็นครั้งคราว และถามตัวพี่น้องเองว่า สำหรับเงินถวายนั้นพี่น้องได้ถวาย เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้ว เป็นการถวายอย่างเสียสละจริงๆ หรือไม่ การทำเช่นนี้เป็นการตอบสนองว่าท่านได้ถวายอย่างมีความกตัญญู เพื่อเป็นการขอบพระคุณต่อการเสียสละยิ่งใหญ่ของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขน.

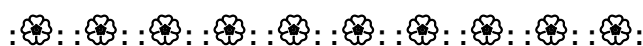
1 ยอห์น 2:14 “เพราะว่าท่านทั้งหลายมีกำลังมาก และพระวาทะของพระเจ้าดำรงอยู่ในท่านทั้งหลาย และท่านชนะมารร้ายนั้นแล้ว”

คาอั้น มองไปที่ “บรูโน” และ “นาตาเลีย” เขาประหลาดใจว่าเหตุใดชาวต่างชาติคู่นี้จึงต้องการเรียนภาษาท้องถิ่นของเขา ในที่สุดเขาถามคู่สามีภรรยาว่า “คุณเป็นคริสเตียนหรือเปล่า?” คู่สามี-ภรรยา ซึ่งเป็นมิชชันนารีมีความลังเลที่จะตอบคำถาม พวกเขาเพิ่งเดินทางมาถึงแถบตะวันออกเฉียง และกำลังวางแผนจะตั้งบ้านเรือนในแถบประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้เพราะประเทศที่ทั้งสองเดินทางมาถึง มีกฎหมายห้ามไม่ให้ใครพูดเกี่ยวกับพระเยซูอย่างเปิดเผย แต่ไม่ว่าจะอย่างไร ทั้งสองตัดสินใจจะเรียนรู้ภาษาพูด และการเขียนภาษาท้องถิ่นก่อน เพื่อพวกเขาจะสามารถสื่อสารกับคนทั่วไปได้ พวกเขาเอ่ยถาม “คาอั้น” ว่าเขาเต็มใจจะสอนภาษาท้องถิ่นให้กับพวกเขาได้หรือไม่? ต่อมาในภายหลัง ผู้เป็นภรรยา คือ “นาตาเลีย” ตอบคำถามของ “คาอั้น” ว่า “เรากลัวที่จะตอบคำถามเราจึงได้อธิษฐานอย่างเงียบๆ และเราได้พบข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวว่า อย่างรวดเร็ว ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ภายใต้การควบคุมของพระเจ้า” สามีและภรรยามิชชันนารี ยังไม่ได้เตรียมความพร้อมที่จะเริ่มต้นเรียนภาษาท้องถิ่นในวันนั้น เมื่อ “คาอั้น” ตอบว่า “ผมมีความเต็มใจที่จะสอนภาษาท้องถิ่นให้คุณทั้งสอง...” และเขาพูดต่ออย่างเบาๆว่า “เพราะว่าผมกำลังศึกษาพระคัมภีร์อยู่”

บรูโน และ นาตาเลีย คู่สามีภรรยา มองหน้าซึ่งกันและกัน ต่างรู้สึกได้ว่า “นี่เป็นการทรงนำจากพระเจ้าอย่างแท้จริง” ในคืนนั้นเองที่บ้านพัก “ทั้งสองได้อธิษฐานทูลขอพระเจ้าทรงอวยพระพรให้ “คาอั้น” และเพื่อการศึกษภาษาท้องถิ่นกับ “คาอั้น” ในวันถัดมา มิชชันนารีสามีภรรยา รู้สึกประหลาดใจมาก ที่ได้เห็น “คาอั้น” เปิดกระเป๋ และนำพระคัมภีร์ออกมา และในช่วงที่เรียนภาษาท้องถิ่น คาอั้น ถาม “บรูโน” ว่า เขาทำงานอะไรก่อนที่เขาจะเดินทางมายังตะวันออกเฉียง บรูโน ตอบว่า เขาศึกษาวิชาศาสนศาสตร์ พลัน “คาอั้น” ถามต่อว่า “และคุณคิดจะทำงานอะไรที่นี่?” บรูโน ตอบด้วยน้ำเสียงลึกลับว่า ทำงานเป็นศาสนาจารย์

คาอั้น มองมองไปที่ “บรูโน” อย่างตกตะลึง แล้วถามต่อว่า “ถ้าเช่นนั้นคุณสามารถจะช่วยผมเรียนเกี่ยวกับพระคัมภีร์ได้มากขึ้นใช่ไหม?” บรูโน กล่าวตอบว่า “แน่นอน...ผมขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงตอบคำอธิษฐาน ที่ทรงนำผมมาให้พบคุณ!” ขณะที่ “คาอั้น” ศึกษาพระคัมภีร์ ครอบครัวของเขาได้ร่วมศึกษาพระคัมภีร์กับเขาด้วย “คาอั้น” เริ่มไปนมัสการที่โบสถ์พร้อมกับ “บรูโน” และ “นาตาเลีย” ในช่วงเวลานั้น เรื่องเทศน์ทุกเรื่องเน้นการศึกษาหลักข้อเชื่อยี่สิบแปดข้อของคริสตจักรแอ๊ดเวนตีส “คาอั้น” และครอบครัวของเขาได้ไปร่วมนมัสการทุกครั้ง และหลังจากศึกษาพระคัมภีร์กับ “บรูโน และ นาตาเลีย” หลายเดือน ในที่สุด “คาอั้น” ขอรับบัพติศมา

คำเชิญชวน: โอกาสต่อมา บรูโน และ นาตาเลีย ได้เริ่มสอนพระคัมภีร์ให้กับกลุ่มนักศึกษาในมหาวิทยาลัย มีบางคนสืบเชื้อสายมาจากชาว “วาเลนเซียน” แต่ชั้นสอนพระคัมภีร์ชั้นแรก บรูโน และนาตาเลีย มุ่งเน้นไปที่นักศึกษาแอ๊ดเวนตีส ซึ่งดำรงชีวิต ศึกษา และรับใช้ในมหาวิทยาลัยของชาวโลก ในประเทศต่างๆในตะวันออกเฉียง และแอฟริกาเหนือ พวกเขาดำเนินตามตัวอย่างการประกาศเผยแผ่ของพระคริสต์ กล่าวคือพวกเขาคลุกคลีกับผู้คน ทำตัวให้พวกเขาไว้วางใจ และให้การช่วยเหลือ จากนั้นเมื่อสบโอกาสจะเชื่อเชิญพวกเขาให้ติดตามพระเยซู...เงินถวายในไตรมาสนี้จะช่วยสนับสนุนพันธกิจของคริสตจักรแอ๊ดเวนตีสในตะวันออกเฉียง และภาคเหนือของแอฟริกา...ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนพันธกิจของพระเจ้าในตะวันออกเฉียง และแอฟริกาเหนือ.

วันสะบาโตที่ 30 มีนาคม 2024

จงประกาศไปทั่วโลก

ยอห์น 3:16 “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

พระคุณของพระเจ้าไม่ใช่การผูกขาด หรือการเลือก พระเจ้าทรงรักมนุษย์ทั้งปวงอย่างไม่มีเงื่อนไข เมื่อพระองค์มองมายังโลก ชาวโลกทั้งปวงเป็นเป้าหมายที่จะได้รับพระคุณ และการอภัยบาปจากพระองค์ ทรงมีวิสัยทัศน์ที่จะทรงไถ่พวกเขาทุกคน และพระคุณของพระองค์ขยายไปยังมนุษย์แต่ละคนที่อาศัยบนแผ่นดินโลก ไม่มีใคร ไม่ว่าชายหรือหญิงที่บาปหนาเกินไป ที่ความรักของพระเจ้าจะเอื้อมไปไม่ถึง เมื่อพระคริสต์ทรงถูกตะปูตอกลงที่ไม้กางเขน พระองค์ทรงคิดถึงความปลอดภัยสำหรับมนุษย์ทั้งมวล พระองค์ทรงประทานพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาถวายแห่งความปลอดภัย (เอเฟซัส 5:2) และการถวายบูชาของพระองค์มีผลไปทั่วโลก

พระเจ้าทรงอ้าแขนรับผู้คนทั่วโลกกว้าง ดังนั้นพันธกิจการเผยแผ่จะต้องประกาศไปทั่วโลกที่มีมนุษย์อาศัยอยู่ พระบิดาทรงถวายบูชาพระบุตรของพระองค์สำหรับโลกทั้งใบ ในทำนองเดียวกัน เงินสิบลดหนึ่ง และเงินถวายที่เรานำมาถวายแต่พระเจ้านั้น เพื่อพระประสงค์ให้ความรอดแพร่ไปทั่วโลก ดังนั้นเงินสิบลดหนึ่ง และเงินถวายจะทำให้พันธกิจถูกขยายออกไปทั่วโลก เงินจำนวนนี้จะไม่นำไปใช้เฉพาะโบสถ์ท้องถิ่นเท่านั้น แต่ให้เงินนั้นหมุนไปรอบโลก เอลเลน จี. วัตส์. กล่าวว่า: “เงินของพระเจ้าจะต้องถูกใช้ไม่เฉพาะระแวกที่ใกล้เคียง แต่ให้ไปถึงประเทศที่อยู่ห่างไกล และเกาะทุกแห่งในท้องทะเล หากประชากรของพระเจ้าไม่ระดมกำลังในงานนี้ เป็นการแน่นอนว่าพระเจ้าจะทรงถอนฤทธิ์อำนาจกลับ หากฤทธิ์อำนาจนั้นไม่ถูกใช้ไปอย่างเหมาะสม (หนังสือ “คำพยานสำหรับคริสตจักร” เล่มที่ 7 หน้า 215)

เงินสิบลดหนึ่ง และเงินถวายเป็นส่วนหนึ่งของแผนที่พระเจ้าทรงใช้ในการดำเนินการให้พันธกิจแห่งความรอดรดน้ำไปทั่วโลกกว้าง เงินดังกล่าวจะต้องหมุนเป็นวงจรไปรอบโลก เพื่อให้โบสถ์ทุกแห่งสามารถไปถึงเป้าหมายที่ออกแบบไว้โดยองค์พระผู้เป็นเจ้า

เงินถวาย “ที่เรากล่าวสัญญาที่จะถวายประจำ อย่างเป็นระบบ เหมือนที่เราคืนสิบลดหนึ่ง เงินจำนวนนี้จะถูกนำไปเป็น “เงินงบประมาณรวม” ซึ่งเป็นแนวทางที่ทางโบสถ์แนะนำให้กับสมาชิกที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านแถบภูเขา, ผู้อาศัยอยู่ในเมืองเล็ก หรือเมืองใหญ่ “เงินถวายงบประมาณรวม” จากจำนวนที่สมาชิกได้กล่าวสัญญาไว้จำนวน 50-60 เปอร์เซ็นต์ จะเป็นส่วนให้การสนับสนุนมิชชันนารีผู้ทำการเผยแผ่ในท้องถิ่นของมิชชัน หรือคอนเฟอเรนซ์ของท่าน ส่วนอีก 20-30 เปอร์เซ็นต์ ควรนำไปให้การสนับสนุนมิชชันนารีที่ทำงานในพื้นที่ของมิชชัน หรือคอนเฟอเรนซ์ และ 20 เปอร์เซ็นต์ จะถูกส่งไปให้สนับสนุน “กองทุนมิชชันนารีโพ้นทะเล” สำนักงานมิชชันต่างๆ โครงการต่างๆ และสถาบันต่างๆ ซึ่งมุ่งในการเตรียมให้มีมิชชันนารีมากขึ้น

คำเชิญชวน: ขอให้เราทั้งหลายถวายทรัพย์ให้กับพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ เพื่อให้พันธกิจของพระเจ้าแล้วเสร็จ และเราทั้งหลายจะสามารถพบหน้ากันอีกครั้งบนแผ่นดินสวรรค์

